

РЕШЕНИЕ

№ 627

гр. София, 26.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 13.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **7994** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.124 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на Е. К. С.- Ч., ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез представител по пълномощие адв. С. И. срещу заповед №ЧР-СП-НТУ-200 от 26.07.2023г., издадена от председателя на Управителния съвет на „Агенция пътна инфраструктура“, с която на основание чл.107, ал.1, т.5, във вр. чл.108 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателката, считано от 01.08.2023г. В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна като немотивирана, издадена при съществено нарушение на административно- производствените правила и в противоречие с материалния закон Не е налице твърдяната в заповедта обективна невъзможност за изпълнение на служебните задължения и не са налице предпоставките за приложение на хипотезата на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл. Липсват конкретни мотиви в какво се е изразявала обективната невъзможност на оспорващата да изпълнява служебните си задължения. Излага, че сочените твърдения за такава обективна невъзможност са бланкетни и не представляват такива, обуславящи невъзможност за изпълнение на служебните задълженията на жалбоподателката. Моли съда за отмяна на заповедта В открито съдебно заседание оспорването се поддържа от адв.С. И., която моли съда да уважи жалбата по изложените в нея съображения и претендира разноси по представен списък. Представя писмени бележки.

Ответникът – председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ /председателя на УС на А./ не се явява ,не се представлява, не заявява становище по жалбата и не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Съдът, след прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, а се установява и от приетата административна преписка, че със заповед № ЧР-33-15/08.05.2015г. на председателя на УС на А., че жалбоподателката е назначена за държавен служител на длъжността „главен експерт“ в отдел „Обследване на пътища и конструктивни качества на настилките „ в „Институт по пътища и мостове“ при А., с ранг IV младши. Със заповед № ЧР-33-46/30.03.2018г. на органа по назначаването е повишена в ранг на длъжност „главен експерт“ в отдел „Обследване на пътища и конструктивни качества на настилките „ в „Институт по пътища и мостове“ при А., от ранг № IV младши за държавен служител в ранг III младши .Със заповед № ЧР-СП-336/31.03.2022г. на председателя на УС на А. оспорващата е повишена в ранг на длъжност старши експерт в Сектор „Информационна сигурност и системна интеграция“,отдел „Управление на информационна система и инфраструктура“ Национално Т. Управление при А. от III ранг младши за държавен служител в II ранг младши за държавен служител считано от 01.04.2022г. Със последваща заповед № ЧР-СП-НТУ-80/22.03.2023г. на председателя на УС на А. Е. К. С.- Ч., експерт ,анализатор работни процеси III степен в сектор „Оперирание на инфраструктура и комуникации“в „Управление на информационна система и инфраструктура“ Национално Т. Управление в Агенция „Пътна инфраструктура“ е повишена в ранг от II младши ранг за държавен служител в I младши ранг за държавен служител. Заповедите за повишаване в ранг са издадени на основание чл.75,ал.2 от ЗДСл. във връзка чл. 27,ал.1 от Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация.

Видно от приложения с преписката доклад от 25.07.2023г.,изх. № 09-99-4219 директора на Националното Т. управление е предложил на председателя на Управителния съвет на А. да бъде прекратено служебното правоотношение с оспорващата, на основание чл.107,ал.1,т.5 от ЗДСл., със следните мотиви : „при изпълнение на служебните си задължения, съгласно длъжностната характеристика се наблюдава липса на обективна невъзможност, същото да изпълнява служебните си задължения; наблюдава се некачествено и не в срок изпълнение на поставените й задачи ,свързани със системно закъсняване за работа и отсъствие от работното място в резултат на което задачите не могат да бъдат поставени на време.; наблюдава се пълно negliжиране на йерархичната структура в НТУ,системен отказ и изпълнение на пряко поставени задачи и разпореждания,саботиране на работата в сектора,отдела и колегите; служителят проявява грубо, арогантно и изключително невъзпитано държание и отношение към преките си ръководители и колегите, превишаващо многократно нормите на поведение на държавен служител ,в резултат на което поставянето и обсъждането на актуалните задачи и задължения става абсолютно невъзможно.“

Служебното правоотношение на жалбоподателката е прекратено на основание чл.107,

ал. 1, т. 5 във връзка чл.108 от ЗДСл и доклада с изх. № 09-99-4219 от 25.07.2023г. на директора на Националното Т. управление с оспорената в настоящето производство Заповед № ЧР-СП-НТУ от 26.07.2023г., издадена от председателя на Управителния съвет на А., считано от 01.08.2023г. В мотивите на заповедта е посочено, че служебното правоотношение на оспорващата се прекратява във връзка с обективна невъзможност за изпълнение на служебните и задължения, извън случаите на чл. 103, ал. 1, т. 3 от ЗДСл, изразяващи се в следното: „при изпълнение на служебните задължения, съгласно длъжностната характеристика за длъжността се наблюдава липса на обективна невъзможност, същата да изпълнява служебните си задължения; наблюдава се некачествено и не в срок изпълнение на поставените ѝ задачи, свързани със системно закъсняване за работа и отсъствие от работното място, в резултат на което задачите не могат да бъдат поставени навреме.“

Заповедта е връчена на оспорващата на 31.07.2023г.

По делото са представени и приети като доказателства заверено копие от административната преписка в цялост, съдържаща служебното досие на жалбоподателката, вкл. длъжностна характеристика за заеманата от нея длъжност експерт анализатор работни процеси III степен в сектор „Оперирание на инфраструктура и комуникации“ в „Управление на информационна система и инфраструктура“ Национално Т. Управление в Агенция „Пътна инфраструктура“, утвърдена от гл. секретар на А. на Об. 01.2020г. ; формуляри за оценка на изпълнението на длъжността на висшите държавни служители, заемащи ръководни длъжности и експертни длъжности с аналитични и/или контролни функции за 2015г., 2016г., 2017г., 2018г., 2019г., 2020г., 2021г. и 2022г., в които е дадена оценка „изключително изпълнение“ за 2022г. и 2017г. , „изпълнението надвишава изискванията“ за 2021г., 2020г. 2019г. 2018г. и 2016г. и „изпълнението отговаря на изискванията“ за 2015г.

По делото са събрани гласни доказателства - по искане на жалбоподателката е разпитана свидетелката А. Р. Д., която заяви следното: с оспорващата са колеги от 5 години, заедно започнали работа в А., работили в един отдел, в една стая, Е. винаги е спазвала задълженията си, сроковете, работното време, била иновативна, давала предложения как да се оптимизира работата, съдействала на колегите си в отдела включително и на колеги от други отдели; оценката за годишното атестиране през различните години им била правена от различни преки ръководители, единствените пререкания за които знае са били възникнали със бившия им пряк ръководител за известен период В. К., началник на отдел УИСИ във връзка маршрутизацията на толсистемата, тъй като свидетелката и Е. искали той да вземе управленческо отношение как да постъпят по конкретен казус, който те считали за неудачен. Съдът кредитира изцяло показанията на свидетелката като обективни, непротиворечащи с представените по делото доказателства.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законния срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да оспори процесната заповед, която представлява подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в границите на

неговата териториална и материална компетентност – председателя на УС на А., който на основание чл. 11, ал. 1 от Правилника за структурата, дейността и организацията на работа на Агенция "Пътна инфраструктура", назначава и освобождава служителите на агенцията.

Оспорената заповед е издадена в предвидената от закона писмена форма и съдържа всички изискващи се съгласно чл. 108, ал. 1, изр. първо от ЗДСл реквизити – правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобитият ранг на държавна служба.

Съдът намира обаче следното: Независимо, че формално отговаря на изискванията за форма по чл. 108, ал. 1 от ЗДСл, оспорената заповед не е мотивирана, тя не съдържа факти, обуславящи обективна невъзможност на жалбоподелката за изпълнение на служебните ѝ задължения съгласно длъжностната характеристика. Изложените в заповедта фактически обстоятелства за некачествено и не в срок изпълнение на поставените задачи на оспорващата, поради системно закъсняване за работа и отсъствие от работното място, в резултат на което задачите не могат да бъдат поставени навреме, ако бяха конкретно посочени, а не бланкетно, могат да бъдат съобразени при атестирането на служителката, но не разкриват факти, водещи до обективна невъзможност за изпълнение на служебните ѝ задължения съгласно длъжностната характеристика.

Такива фактически обстоятелства, съответстващи на посоченото в заповедта за прекратяване на служебното правоотношение правно основание чл. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл не се съдържат и в доклада от 25.07.2023г.,с изх. № 09-99-4219 на директора на Националното Т. управление, към който се препраща в заповедта. Налице е противоречие между фактическото и правно основание за издаване на административния акт и при тази колизия оспорената заповед е издадена без мотиви, които да обосноват прекратяването на служебното правоотношение, поради което се констатира наличието на отменително основание по чл.146,т.2 АПК по арг. от т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22. 04. 2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г.

При констатирания пропуск във формата, заповедта е издадена и в противоречие с материалния закон, тъй като материалноправните предпоставки на чл. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл не са осъществени.

Съгласно чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, органът по назначаването прекратява служебното правоотношение без предизвестие, когато е налице обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения извън случаите по чл. 103, ал. 1, т. 3 от същия закон.

Съгласно константната съдебна практика, че за да е налице обективна невъзможност по смисъла на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл е необходимо да са изпълнени три кумулативни условия: а/ да е създадена нова фактическа обстановка; б/ същата да води до невъзможност служителя да изпълнява задълженията си по длъжностна характеристика и в/ причините за тази невъзможност да не зависят от волята на страните в правоотношението (така Решение № 9296/10.07.2020 г. по адм. д. № 2490/2020 Г., V-то отд. на ВАС, Решение № 4813 от 5.05.2023 г. на ВАС по адм. д. № 9610/2022 г., Решение № 3516 от 4.04.2023 г. на ВАС по адм. д. № 11146/2022 г., V отд., Решение № 1951 от 22.02.2023 г. на ВАС по адм. д. № 9643/2022 г., V отд., Решение № 3208 от 27.03.2023 г. на ВАС по адм. д. № 5493/2022 г., V отд., Решение № 7459 от 27.07.2022 г. на ВАС по адм. д. № 12060/2021 г., V отд. /

В случая органът по назначаването, не се справи с указаната му от съда в

Определение от 31.08.2023г. доказателствена тежест и не е установи по делото , че е налице обективна промяна, независеща от субективната воля на страните и необходима за качествено изпълнение на служебните задължения, поради което съдът приема че обжалвания административен акт е издаден в противоречие с материалния закон и при липсата на предпоставките по чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл.

Съдът намира, че декларативно изложените в заповедта и доклада от 25.07.2023г., на която тя се позовава, обстоятелства сочат на субективни, а не на обективни, настъпили независимо от волята на страните по служебното правоотношение, причини за прекратяване на служебното правоотношение. И това е така, защото те изцяло сочат неизпълнение на служебни задължения на оспорващата, които евентуално би могло да доведат до ангажиране на дисциплинарната и отговорност-както липсата на професионални качества, така и нарушенията при изпълнение на служебните задължения не са свързани с промяна на обстоятелствата и възникналата във връзка с това обективна невъзможност за изпълнение на служебните функции на служителката и не могат да се квалифицират като предпоставки за прекратяване на служебното правоотношение на оспорващата на посоченото в заповедта правно основание.

Този извод следва и от събраните по делото писмени и гласни доказателства. От показанията на разпитаната свидетелка Д., която е имала преки впечатления от работата на оспорващата в петгодишния период преди прекратяване на служебното и правоотношение на 27.07.2023г.,безспорно се установи, че Е. С. –Ч. винаги е спазвала служебните си задължения, сроковете, работното време ,била иновативна, давала предложения как да се оптимизира работата,съдействала на колегите си в отдела включително и на колеги от други отдели. Показанията на свидетелката се потвърждават и от представените по делото формуляри за оценка на изпълнението на длъжността заемана от оспорващата в периода от 2017 до 2022г- вкл., за които периоди на оценяване, тя е получила оценка „изключително изпълнение за 2022г. и 2017г., „изпълнението надвишава изискванията“ за 2021г.,2020г. 2019г. 2018г. и 2016г. и „изпълнението отговаря на изискванията“ за 2015г. От приетите по делото доказателства се установи по несъмнен начин, че оспорващата е била повишавана в ранг неколкократно от органа по назначаването, като рангът съгласно чл. 73 от ЗДСл е израз на професионалната квалификация на държавния служител като съвкупност от знания и умения, необходими за качествено изпълнение на длъжността. Повишаването в ранг се извършва въз основа на годишната оценка на изпълнението на длъжността на държавния служител, което опровергава соченото в заповедта неизпълнение и некачествено изпълнение на служебните задължения на жалбоподателката.

Предвид гореизложеното съдът намира, че жалбата е основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена като се отмени оспорената заповед като незаконосъобразна.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК,в полза на оспорващата следва да бъде да се присъдят направените разноски по представения списък по чл.80 ГПК/л.84/ в доказан размер общо на 1510 лева, в.ч. 1500 лв. за платено в брой адвокатско възнаграждение,съгласно договор за правна защита и съдействие № 095867 от 08.08.2023г. и 10 лв. за държавна такса.

Така мотивиран съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Е. К. С.- Ч., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] ,ет.3 заповед №ЧР-СП-НТУ-200 от 26.07.2023г. на председателя на Управителния съвет на „Агенция пътна инфраструктура“.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ – [населено място], [улица], да заплати на Е. К. С.- Ч., ЕГН [ЕГН] разноски по делото, в размер на 1510 (хиляда петстотин и десет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: